nař. z 27. července 1920 č. 465 sb. z. a n. jest ovšem po dobu mimořádných poměrů i v oblasti slovenského obchodního práva zapotřebí zvláštního státního povolení k zvýšení akciového kapitálu obdobně jako při zakládání akciových společností. Při tom může státní správa uložiti též povinnost ke zřízení reservního fondu (§ 4. odst. 3. cit. vládn. nař.).

δδ) Postup při zvýšení akciového kapitálu je v oblasti slovenského akciového práva jednodušší než u nás o to, že tam netřeba:

ααα) notářské neb soudní listiny o usnesení valné hromady,

βββ) zápisu zamýšleného zvýšení akciového kapitálu do obchodního rejstříku, jako u nás podle § 16. odst. 4. akc. reg.,

γγγ) státního schválení změněných stanov.

Připomenouti dlužno, že není vzhledem k rozhodnutím uherské kurie 1396/1900, 6449/1906 při upisování nových akcií zapotřebí, aby bylo na ně splaceno 10% jmenovité jich hodnoty, jak toho vyžaduje § 151. slov. obch. zák. při upisování akcií první emise.

β) Snížení akciového kapitálu (čl. 248, 243 a 245 našeho obch. zák. a § 18 akc. reg.: § 209 slov. obch. zák.).

Pozoruhodny jsou tyto rozdíly obou práv:

αα) Povolení k redukci uděluje v naší právní oblasti státní správa (ministerstvo vnitra v dorozumění se súčastněnými ministerstvy), v slovenské právní oblasti pak rejstříkový soud; v obou právních oblastech ovšem na základě usnesení valné hromady, jež však musí býti v naší právní oblasti notářsky neb soudně ověřeno.

ββ) Postup při snížení akciového kapitálu je v obou právních oblastech upraven podstatně různě.

V oblasti slovenského práva má totiž rejstříkový soud jen tehdy redukci povoliti, když nabude na základě nejnovější bilance a případně i po slyšení věřitelů, jež mají býti za tím účelem vyhláškou svoláni, přesvědčení, že může společnost všem svým závazkům dostáti i se sníženým kapitálem. (Pokračování.)

ZE DNE.

Daň z pracovních výkonů notářských. K opětovné žádosti pražské komory a spolku notářů československých, čelící k tomu, aby notářům volno bylo daň z výkonů notářských, stranám výkon způsobivším zvláště účtovati, sdělilo ministerstvo financí přípisem ze dne 25. února 1921, čís. 15482/21-1017, že »vzalo žádost, aby notářům, jako platitelům daně z převodu statků a pracovních výkonů, bylo dovoleno po dobu platnosti notářského tarifu ze dne 30. ledna 1920, č. 69 Sb. z. a n. celou daň z výkonů zvláště súčtovati, na vědomí, a že bude k ní při projednání osnovy zákona přihlíženo.«

Osnova zákona ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n. novellující, vyhovuje přáním našim toliko z části, ustanovujíc v § 12, 2, že, jde-li o zboží (a patrně také o výkon), na které zákonem neb úředním nařízením stanovena cena, platitel daně oprávněn je jednoprocentní daňové zvýšení zvláště súčtovati a cenu o ně zvýšiti. Ustanovení, že platitel daně smí súčtovati pouze polovici celé daně (na 2% zvýšené), odůvodňují motivy osnovy tím, že druhá polovice obsažena je již v ceně zvýšené úředně, vzhledem k dřívější dani jednoprocentní.

To ovšem o nynějším tarifu notářském tvrditi nelze. Nebylo při upravování jeho k dani z výkonu, tehdy ještě nezavedené, vůbec přihlíženo.

Na okolnost tuto bylo proto s naší strany ještě před projednáváním novelly poznovu upozorněno, a sdělení ministerstva financí, svrchu uvedené, opravňuje k naději, že tato pro notářstvo při přetížení jeho dávkami a stále rostoucími náklady režijními důležitá otázka bude konečně dle zásad daňové spravedlnosti rozřešena.

Revise občanského zákona. Časopisu našemu budeme nyní přikládati vždy půlarchovou přílohu o revisi občanského zákona a sice o právu dědickém tak, jak v komisi této skupiny byla přijata, čímž hodláme přispěti k součinnosti odborné veřejnosti na díle revisním.

Volba funkcionářů Pražské komory. V poslední schůzi komorní zvolen za vicepresidenta komory pan Dr. Kreiml a za pokladníka pan Dr. Král.

Zároveň sděleno panem presidentem, že presidenty všech komor notářských naší republiky zvolen jednohlasně jako zástupce našeho státu řádným členem Statistické rady státní notář pan Dr. Čulík.

Čestní členové spolku československých kandidátů notářství. Na valné hromadě Spolku československých kandidátů notářství, konané dne 20. února 1921, zvoleni byli čestnými členy spolku páni notáři: JUDr. Karel Batěk, president notářské komory pražské a Spolku notářů československých, JUDr. Rudolf Král v Praze a Karel Honka v Opavě.

Přísežným soudním tlumočníkem řeči francouzské jmenoval vrchní zemský soud v Praze pana JUDra Jaroslava Čulíka, notáře ve Vršovicích.

Přeložení notářů. Ministr spravedlnosti přeložil notáře: Dra Josefa Tognera z Brna do Uh. Ostrohu, Václava Pešeru z Uh. Ostrohu do Zdounek, Felixe Talpu ze Zdounek do Rožnova, Jana Bernatíka z Rožnova do Holešova a Karla Janáčka z Holešova do Brna.

Přeložení sídla. Výnosem ministerstva spravedlnosti ze dne 29. I. 1921, č. 9215/19 přeloženo bylo dle § 9 n. ř. sídlo jednoho z obou notářství v Děčíně do obce Podmokly.

Pozvání

ku řádné valné hromadě odboru »Praha« spolku notářů československých, která konati se bude **v neděli, dne 3. dubna 1921** o 10. hod. dopolední v místnostech notářské komory v Praze II., Václavské nám., čís. 28 s tímto pořadem jednání:

1. Sdělení předsednictva.
2. Zprávy funkcionářů.
3. Volby: a) starosty odboru,
   b) 11 členů výboru,
   c) 1 přehlížitele účtů a 2 náhradníků.
4. Ustanovení ročního příspěvku odborového.
5. Volné návrhy.

V Praze, dne 16. března 1921.

Za

odbor »Praha« spolku notářů československých:

Dr. Černý, jednatel. Dr. Čulík, starosta.

Poznámka: Kdyby se dostatečný počet členů nesešel, konati se bude tato valná hromada o 1 hodinu později, při témž pořadu jednání.

Nové důležité zákony.

Nařízení vlády ze dne 30. prosince 1920, čís. 3, kterým provádí se zákon ze dne 16. března 1920, č. 167 Sb. z. a n., o prozatímní úpravě činnosti advokátních a notářských komor na Slovensku.

Vyhláška ministerstva vnitra v dohodě s ministrem financí a ministrem spravedlnosti ze dne 21. ledna 1921, čís. 28 o tom, které obce v Čechách jsou pověřeny vyměřováním a vybíráním zemské a obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 21. ledna 1921, čís. 53, jímž stanoví se podle § 41 náhradového zákona závazné stupnice cen pro vyměření náhrady za zabraný majetek pozemkový, státem převzatý.

Nařízení vlády ze dne 18. února 1921, čís. 65 o prodloužení promlčecí lhůty pro některé pohledávky.

Zákon ze dne 18. února 1921, čís. 76, kterým se zrušuje zákon ze dne 25. června 1919, č. 378 Sb. z. a n., ohledně ohlašování nájmu a pachtu a ohledně změn poplatků ze smluv nájemních a pachtovních.